

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er gennem en lovmæssigt fastsat autorisationsordning for optikere og kontaktlinseoptikere at øge forbrugernes sikkerhed og service indenfor optikerområdet. Dette gennemføres ved, at kun den, der fra Sundhedsstyrelsen har modtaget autorisation, må betegne sig som optiker og kontaktlinseoptiker, samtidig med at virksomheden som optiker eller kontaktlinseoptiker kun må udføres af personer, som har opnået autorisation.

Der ligger en forbrugermæssig tryghed i, at man gennem en autorisationsordning let kan identificere optikere, samtidig med at det offentlige garanterer for de uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Samtidig forpligtes optikere og kontaktlinseoptikere til i lighed med, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale, at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som optikere og kontaktlinseoptikere, jf. § 10.

2. Nærmere om lovforslaget

Autorisation kan efter forslaget kun opnås af den, der har bestået en af Undervisningsministeriet godkendt uddannelse for optikere, idet der samtidig etableres en overgangsordning for tidligere uddannede og allerede praktiserende optikere m.fl.

En autorisationsordning medfører endvidere, at optikere bliver omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsynsvirksomhed. Samtidig vil klager over optikernes sundhedsfaglige virksomhed blive varetaget af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Regeringen har overvejet at optage bestemmelser i lovforslaget om, at øjenlæger ikke, samtidig med at de ordinerer synshjælpemidler, erhvervsmæssigt må forhandle briller, kontaktlinser m.v. En sådan bestemmelse ville tage sigte på, at udelukke den uheldige dobbeltrolle en øjenlæge vil kunne indtage, når han på samme tid arbejder som øjenlæge, evt. under Sygesikringen, og ejer eller har væsentlige økonomiske interesser i en optikerforretning.

Da dette sammenfald af interesser endnu kun forekommer i meget begrænset omfang, har regeringen valgt ikke at lovgive om dette forhold nu, men vil i stedet følge udviklingen på området med henblik på en eventuel senere lovgivning.

3. Baggrunden for forslaget

Etablering af en autorisationsordning for optikere har været debateret gennem flere årtier. I 1976 blev der fremsat et lovforslag om autorisation af optikere. På dette tidspunkt var kontaktlinseoptikervirksomhed ikke aktuel. Lovforslaget var udtryk for et ønske om harmonisering af reglerne med de andre nordiske lande, hvor Sverige og Finland havde indført autorisationsordninger. Lovforslaget bortfaldt dog i forbindelse med udskrivning af folketingsvalg og blev ikke genfremsat, bl.a. som følge af den udbredte tvivl om nødvendigheden af en autorisationsordning, som var kommet frem under lovforslagets første behandling.

Udviklingen på kontaktlinseområdet fik i 1983 Sundhedsstyrelsen til at anbefale en autorisationsordning, idet man samtidig foreslog, at den nærmere udformning heraf blev drøftet i en arbejdsgruppe. Der blev i slutningen af 1984 nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe bl.a. med repræsentanter fra såvel øjenlæge- som optikerside.

Arbejdsgruppen afgav i 1986 sin rapport, »Autorisation af optikere«, der i enighed anbefalede en autorisationsordning for kontaktlinsetilpasning, hvor man fandt farligheden (skademuligheden) veldokumenteret. Arbejdsgruppen anbefalede endvidere ud fra en hensigtsmæssighedsvurdering, at almindelig optikervirksomhed blev inddraget under en autorisationsordning.

Baggrunden for det nuværende lovforslag er, at det fortsat findes velbegrundet at indføre en autorisationsordning for kontaktlinseoptikere, idet funktionen i følge Sundhedsstyrelsen indebærer en ikke ubetydelig skademulighed med deraf følgende risiko for alvorlige komplikationer ved den tætte kontakt med det menneskelige øje, herunder anbringelse af fremmedlegemer i øjet. Det er i følge Sundhedssty-